

Трибуна вітчизняного українського слова на вітчизняній американській землі.

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Адреса: Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Телефон: BErgen 4-0807 4-0837 Телеф. УНІО: BErgen 4-1016

74,000 БЕЗДОМНИХ ВНАСЛІДОК ПОВЕНІ В 9 СТЕЙТАХ

Омага, у стейті Небраска. — Ріка Мизурі пошкодила прибережні міста найбільш руйнуючою повінню в історії своїх витоків, загрожуючи досі найбільшій міській Сіо Сіті й містам, Канвіль Блофс, у стейті Айова. Високість води мала діяти до свого вершка у цій околиці а четвер, однак є позначки, що це станеться в середу. У стейті Омага ріка перейшла вже високість 24,6 стіп, тобто такий стан, який був під час найбільшого досі зведеного її впливу в 1881 р. Передбачують, що цим разом стан води в ріці Мизурі в цій околиці підніметься до 30 стіп. Прибережні міста для стримання великої води на 26,6 стіп, а резерви прибудови на дальших п'ять стіп. У весь простір величини 100 квадратних миль між Сіо Сіті й Омага, залитий водою. В місті Сіо Сіті, що охоплює нормально 6,000 жителів, залишилася тільки горстка. Всі інші втікли. Червоний Хрест, що займається несенням рятунку для втікачів, стверджує, що внаслідок повені пошкоджено 19,349 роки, і разом охоплюють 74,000 осіб. Вони розміщені понад ріками в стейтах Айова, Небраска, Монтана, обидвох Дакот, Небраска, Мизурі, а також і в Канзас та Мінесоті. У місті Савт Ст. Пол заборонено дальше постачання худоби до ріsenz, бо там ріка Міссісіпі почала показувати свою силу. Поблизуються, що кожної хвилини можуть не витримати греблі над рікою, хоч населення працює гарячково над їх срівненням. Вплив ріки Мизурі тягнеться довжиною на 1000 миль, починаючи від стейту Савт Дакота аж до стейту Канзас і стейту Мизурі. Повінь спричинена топленим снігом у Монтані і в Дакоті після надзвичайно гострої зими цього року. Досі не було можливості навіть приблизно обчислити шкоди з повені. На разі найважливішою справою є недопустити до гіршого нещастя і заохочувати втікачів з околиць, навісненних повінню.

Великодні урочистості під подувами холодного вітру

Перший день Великодня на селення ЗДА відзначено масовою участю в церквах на урочистих богослужіннях. Ці богослужіння відбулися у неділю передполуднем, у супроводі урочистих церковних давань. Зокрема у Нью Йорку маси вірних виповнили катедру св. Томаса. По закінченні відправ, що її в катедрі св. Патрика очолював кардинал Шелман, маси народу, вишпунні з святинь, получили разом й утворили традиційне багаточисленне зібрання на П'ятий свято. Проте несприятлива погода та чирпирі порива вітру спричинили змінення учасників походу, в дорівнянні з минулим роком. За обрядками поліції, присутній на П'ятий свято було пів мільйона людей, себто на сто тисяч менше ніж минулого року. Несприятливу погоду особливо відчули пани, що мусили свої відбегали строї прикрити зовсім неадекватним дощовиком. У Вашингтоні президент Труман був присутній на ранній службі в єпископальній церкві св. Джана, недалеко Вілого Дому. Пополудні президент був присутній при роковій урочистості біля пам'ятника Джеферсона, — третього президента ЗДА, з нагоди 209 річниця з дня його народження.

Президент дозволяє на перевірку податковців з департаменту справедливості

Вашингтон. — През. Труман дав дозвіл працівній підкомісії Палати Репрезентантів перевірити податкові викази, виповнені урядовцями департаменту справедливості і в цій цілі дозволити підкомісії переглянути ці викази, які досі були недоступні для Конгресу. Однак президент попередив, що слідство не буде безконечне, тільки обмежене. Одночасно президент видав доручення для голов усіх виконних департаментів і агенцій, щоб вони співпрацювали з підкомісією в границях найбільшій спростованості. Зате президент підкомісії, вимагаючи пропозиції йому податкових виказів, має обов'язок подати на письмі, що він саме хоче найти в якимсь документі і подати доказ, на якому за-

Адвокат Романішин на телевізії

Ньюарк. — В понеділок, 14-го квітня ввечері, мав виступити на телевізії відомий американсько-український діяч — головний радник Українського Народного Союзу, адвокат Романішин. Його виступ зв'язаний з правоборами в стейті Нью Джерзі і він підтримує кандидатуру — ген. Двайта Айзенгавера на президентства країни з Республіканської партії.

ЗНЕСЛИ ДОТЕПЕРІШНЮ ЗАБОРОНУ НА ПОШИРЕННЯ ТЕЛЕВІЗІЇ

Вашингтон. — Федеральна Комісія Комунікацій знесла заборону на поширення телевізії, що була в силі від трьох з половиною років. Від тепер передбачується, що в подальшому розвиток телевізійної промисловості. Комісія забезпечила місце для відкриття 2,053 нових телевізійних станцій у 1,291 містах по всіх закутках Злучених Держав, в її території і посольствах. Це зроблено, щоб у дозволити телевізії для всього населення. Досі існує в ЗДА тільки 108 станцій, які висилають свої образкові програми і то в більшості частини на сході. Програми передаються по повітряним хвилям на такий над, як радісні програми, а їх передача йде повітряним

ЗАВЕРШИЛИ ПЕРЕСЕЛЕННЯ Д.П. ДО ЗДА

Минулої суботи на кораблі „Дженерал Бель“ причалила до Нью Йорку остання родина скитальців, завершуючи загальну кількість 339,000 осіб, переселених до ЗДА на підставі т. зв. Акту Переміщених Осіб з 1948 року. Цими „останніми“ була польська скитальська родина: Іван Жилка, з жінкою і двома дочками, що їх і видно на фотографії. Жилки запрошені до Білого Дому де матимуть розмову з президентом Труманом.

Остання скитальча родина приїхала до Злучених Держав

Нью Йорк. — В суботу 12 квітня приїхав до ньюйоркської пристані корабель „Дженерал С. С. Валу, як останній корабель з подорожними з європейської скитальщини, вихавши з „Бремена“. Усіх скитальців було 74, а остання скитальська родина, це була польська родина Іосипа Жилки, його жінки і двоє дочок — 6 і 3 років життя. З ними поїхавши приїзд 339,000 іммігрантів-втікачів, що їх допущено до Америки на підставі Акту про Переміщені Особи з 1948 р. Голова Комісії Переміщених Осіб Джан Гібсон привітав родину в причалі ч. 61 на західній березі Мангеттену, обіцяючи завести їх на побачення з президентом у Білому Домі. Комісар згадав теж, що з 1,200,000 європейських скитальців тільки друга світова війни, залишилося ще 150,000 до 200,000 осіб, з яких деякі не змогли ніколи приїхати до Америки, бо між ними з сліп, хромі й каліки. Родина Жилки, осідає в Шікаго.

Загальні Збори Кооперативи „Червона Калина“, Інк.

Нью Йорк. Н. Й. — В суботу дня 12 квітня відбулися Загальні Збори кооперативи „Червона Калина“, Інк. Збори проводив д-р Никифор Гририк, що започаткував дискусію в справі кооперативи, яка починає свою діяльність на основі нового статуту, достосованого до американських кооперативних законів. Про можливість видавничої діяльності кооперативи „Червона Калина“ говорили Євген Зибілевич, Роман Купчинський, д-р Іван Рудницький і д-р Лука Минуга. Загальні Збори схвалили діяльність дотеперішніх Дирекції і Управи, після чого прийнято новий статут, в якому пороблено деякі зміни в зв'язку з інкорпорацією кооперативи. Перебрано Рад Директорів, що згідно з новим статутом, замість давніших Дирекції й Управи. До Ради Директорів вибрані: д-р Никифор Гририк, Петро Постолок, Євген Зибілевич, д-р Володимир Калина, Роман Купчинський, Лев Лепкий і д-р Іван Рудницький. Лев Лепкий повідомив, що кооператива „Червона Калина“ планує в найближчому часі видати книжку під заголом „Лівія“, з нагоди недавніх 700-их роковин заснування цього міста.

Голова С.У.А. на прийнятті голандської королеви

Вашингтон. — Голандська королева Юліяна під час свого побуту в Вашингтоні була в дні 3-го квітня в гостині в Генеральній Федерації Жіночих Клубів. Королева бажала познайомитися з американськими жінками та їх організацією, що вже має свою історію в американському житті.

Померла Марія Скубова

Нью Йорк. — Минулої п'ятниці, дня 11-го квітня вночі, тут померла відома громадська, п-ні Марія Скубова, проживши 73 роки. Покійна народилася в Івано-Франківському повіті, Західна Україна, і в 1908 році приїхала до Злучених Держав уперше. Вийшла до Злучених Держав. В 1914 році виїхала знову на відвідина в Україну і там захопила її перша світова війна, під час якої Покійна була дуже активна як медсестра в українських арміях. Після війни п-ні Скубова знову приїхала до Злучених Держав та виявляла велику активність в нашому громадському і товариському житті. В останніх роках вона багато допомагала в переселенні скитальців до цієї країни та новоприбулим вже на американському терені. Похорон відбувся у вівторок, 15-го квітня о год. 9-ї рано з похоронного заведення Петра Яреми до української православної Церкви при 14-ї вулиці і звідти на цвинтар Монт Олівет.

Коналі відмовляється від повної кандидатури

Вашингтон. — Сен. Там Коналі, демократ з Тексасу, голова сенатської комісії закордонних справ, проголосив, що він не кандидат на перевибір. Він був у Конгресі від 1917 р. і тепер має 74 роки. У сенаті він служив від 1929 р. Проти нього зголосив свою кандидатуру стей-

РЕВОЛЮЦІЙНА ПАРТІЯ ОСТАТОЧНО ЗДОБУЛА ПЕРЕМОГУ В БОЛІВІЇ

Ля Паз, столиця Болівії. — Криза революції проти військового режиму, що втримувався в тій країні одиницями місяців, покінчилася остаточно перемогою повстанців, якими керував Віктор Паз Естенсоро, провідник Красної Революційної Партії, зі свого добровільного прогнання в Аргентині. До перемоги причинилася коаліція цивільних повстанців з столичною поліцією. Цивільні частини стояли під керівництвом Гернана Сі-леса Звазо, який обійняв створити новий уряд. За звідомленнями з попередніх днів, революція була далеко завітана ніж з початку здавалося. Агенція Юнайтед Прес твердить, що коло 1,000 осіб втратили життя в боях, а яких 2,000 з ранених, хоч інші звідомлення подають вищі цифри жертв. Бо за столицю тривали дві ночі при світлі мі-

МАСОВІ ДЕПОРТАЦІЇ З БУНАРЕШТУ

Париж. — Тут наспіли повідомлення, що комуно-мунський уряд почав поголовну евакуацію Бунарешту, столиці країни, та масову депортацію „непродуктивних людей“ з неї. На депортацію призначено понад 200,000 осіб, отже приблизно одну п'яту частину населення столиці, яка колись називалася себе „Парижем Сходу“. Люди депортуються шораз більшими масами, тепер понад 1,000 тисячово і ці рати постійно збільшуються. Де в ортовожних повідомлюють звичайно кілька годин наперед, не даючи їм ні часу ні можливості зібрати свої майноначинні речі. Але населення тепер вже не чекає повідомлень, але зачасу само спокуюс свою мізерію та очікує наказу. Депортованих приміщують тимчасово в примітивних бараках недалеко Бунарешту, але ще невідомо, де вони остаточно опиняться. Підозрюють, що їх кінцевим призначенням є Сибір. Через евакуацію Бунарешту там випорюються цілі домів і квартали, які тепер займають советські військові і партійні представники та уряди, які теж місцеві партійні організації. Жертвою того нового комуністичного варіанта стають падають головною родиною т. зв. воєнних втікачів, колишніх військовиків та всіх „неблагонадійних елементів“.

Невдачу в формуванні чужинного легіону приписують Пентагону

Вашингтон. — Сенатори Генрі Кабот Лодж, республіканець і Едвін К. Джансон, демократ, приписують військовій владі невдачу в формуванні американського чужинного легіону з європейських скитальців. Обидва сенатори були співавторами закону, який передбачував творення „чужинного легіону“ чисельністю 15,500 осіб. Звідомлення з Гайдельбергу, в Німеччині, з попереднього тижня, виявляло, що тільки 220 європейських скитальців прийнято до такого відділу, хоч зголошенося коло 5,000 добровольців.

Представник американських червоних паплюжить власну країну

Лондон. — В. З. Фостер, голова п'ятиколонної комуністичної партії в Злучених Державах, переслав конвенції англійських комуністів окреме послання, в якому змішує з болотом свою власну країну. Фостер виправдується, що жаден представник американських комуністів не може взяти участі в тій конвенції, бо — „реакційний уряд Трумана“ відмовив їм в'їздових віз. Тому Фостер в листі заявляв, що „американський імперіалізм“ з найбільшою загрозою для світу та що проти нього треба всіми засобами боротися. Зібраних на конвенції 900 делегатів англійських червоних — впродовж однієї миті оплескували заяву Фостера, що ген. Айзенгавер є „реакційним імперіалістом та агресивним ім-

Д-р Іван Кучерпа обраний членом міської ради в Торонто

Торонто. — Д-ра Івана В. Кучерпу, 33-літнього лікаря, одноголосно обрано членом міської ради з 7-ї округи на місце померлого радного Сендерсона. Вибір переведено на засіданні міської ради 31 березня. Д-р Кучерпа, який скінчив медичний факультет в Торонтонському Університеті, є лікарем в західній частині міста. Він дістав 4,531 голосів. На засіданні міської ради, запропоновано лише дві кандидатури — д-ра Кучерпу й Ірла Селкіра. Алд. Дейвидсон, старший радний з 7-ї варди, вініс д-ра Кучерпу, а контролер Балфур номінував Селкіра. Кон. Балфур, який одиниці голосував за своїм кандидатом, потім передав свій голос для д-ра Кучерпи, що його вибір був однодушний. Д-р Кучерпа є першим українцем, що засідає в міській раді в Торонто.

Хоче карати батьків розбещеної молоді

Нью Йорк. — Комісар парків Роберт Мозес заявив, що він домагається від міської Ради, схвалення закону проти розбещеності молоді. Внескодаєць пропонує, щоб за вибрики молоді, віком нижче 16 років, були карані їхні батьки. „Вандализм у нашому місті досі тривожливий розмір“, оспівдич Р. Мозес, вважаючи, що молоді особливо нищать парки та не шанують громадського добра.

ТАЄМНИЧІСТЬ ПЕРЕГОВОРІВ ЩОДО ПОЛОНЕНИХ В КОРЕЇ

Токіо. — У військових і політичних колах спостерігається більше зацікавлення справою вимини полонених в Кореї з уваги на таємничість, якою окутана ця справа від деякого часу. Десять днів тому переговори в цій справі перервано за згодою обох сторін та в надії, що в тому часі пощастить найти якусь компромісову розв'язку цих суперечностей. На переговорах до того часу комуністи домагалися примусової репатріації всіх полонених, тоді коли альянти обстоювали, що репатріація повинна відбутися тільки на добровільній базі. Після десяти днів перерви, комуністи дали тому запропонували альянтам, щоб переговори в цій справі знову почати. Альянтський представник заявив, що альянти „сьогодні“ до таких переговорів ще не приготували, але з його слів виходило б, що переговори могли б зачатися в найближчих двох-трьох днях. Існує загальне переконання, що комуністи й альянти могли б опинитися в тій важкій до компромісу в тій важкій справі. Деякі натяки на таку можливість робили комуністичні радіостанції, повідомляючи, що вони запевняють повну безкарність навіть тим полоненим, які під час поволу активно виступили проти комунізму та відмовлялися від повороту. Тоді виникли побоювання, що альянти могли б піти на такий „компромис“ і в заміну за комуністичні задоволення погодитися на примусову репатріацію, але проти такої можливості солідарно виступила американська і міжнародна публічна опінія. Описали були повідомлення, що комуністи готові погодитися на примусову репатріацію тільки тих полонених, що були на альянтських листів з 18 грудня та на які не було досить великої частини тих, що не бажали вертатися під комуністичну владу. Попереднього дня з Вашингтону надішли оптимістичні повідомлення, що переговори в справі перемір'я можуть бути успішно завершені вже до кінця цього місяця та що цей оптимізм базуватиметься власне на можливостях компромісу в справі полонених.

В Кореї збито сім ворожих літаків

Корея. — В повітряних боях літаків в повітря. На сухопутному фронті прихотило тільки до припадкових перестрілок між патрульними відділеннями жадних власних військ. Зустріч між альянтськими і червоними літаками відбулася після одного тижня повної відсутності ворожих літаків.

Арабські країни і американська допомога

Бейрут, Ливан. — Значний четвертий пункт технічної допомоги відстанним країнам з програми президента Трумана досі майже ще не був здійснюваний на терені арабських країн. Сталося воно так тому, що не вилішено досі політичних проблем, зв'язаних з уключенням допомоги і тому не зужито навіть тих сум, що були ухвалені американським конгресом. Арабські держави з недовір'ям відносяться до допомогового статуту, який мочетвертий пункт технічної допомоги відстанним країнам з програми президента Трумана досі майже ще не був здійснюваний на терені арабських країн. Сталося воно так тому, що не вилішено досі політичних проблем, зв'язаних з уключенням допомоги і тому не зужито навіть тих сум, що були ухвалені американським конгресом. Арабські держави з недовір'ям відносяться до до-

Боротьба білих за владу в Південній Африці

Кейптаун, Південна Африка. В Південній Африці, згідно з кореспонденцією „Нью Йорк Таймса“, дві партії білих ведуть завзяту боротьбу за те, щоб на довгий час здобути контроль над країною. Тепер при владі Партія Націоналістів, яких провідник Данило Ф. Малайн стоїть на чолі влади, зникавши перемогу над так зв. З'єднаною Партією покійного Сматса, а тепер її провідником являється Джекобс Г. Н. Стравс. Партія Націоналістів складається з потомків голандських бурів, що їх перед 50 роками завоювали англійці. Ця партія хоче за велику ціну скинути навіть тін англійської влади над Півден-

ЕСПАНІЯ ПРОДОВЖУЄ АКЦІЮ В СПРАВІ ТАНЖЕРУ

Мадрид. — Еспанський уряд продовжує свою дипломатичну акцію в справі здобуття контролю над поліційними війлами в Танжері, поставивши цю справу в центр своєї теперішньої закордонної політики. Попереднього тижня еспанський уряд звернувся в цій справі дипломатичними нотами до західних великих держав, а вчора передав подібні ноти всім іншим західним країнам, які підписали міжнародний договір в справі управління Танжеру. Еспанія домагається приєднання до договору, встановленого договором в 1923 і 1928 рр., та на підставі яких Танжер був під спільною еспансько-французькою контролею. Під час другої світової війни, коли німці окупували Францію, Еспанія сама адмініструвала Танжер, але в 1945 році договором між Злученими Державами, Британією, Францією і Советським Союзом встановлено міжнародну контролю, з участю Советського Союзу, що тепер має в Танжері своїх „спостерігачів“. Еспанія намагається змінити це положення, обинувачуючи, що советські агенти в Танжері у великій мірі причинилися до арабських націоналістичних заворушень у французькому і еспанському Марокко. В поінформованих колах вважають, що Злучені Держави дають свою тику згаду на теперішні домагання Еспанії, щоб позбутися советської агенури з безпосереднього сусідства Гібральтару.

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Re-entry as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879 Pending.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Державі Свободи і закордоном:			
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50
Число з поведінки (з англійською частинкою):			
На рік	\$3.00	One year	\$3.00
На пів року	\$2.00	Six months	\$2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ШКІДЛИВІ ТЕНДЕНЦІЇ

В останніх часах та з різних нагод у вільній українській пресі по цей і по той бік океану багато пишеться про Америку, американський нарід, американське життя та американські порядки, як теж і про американське відношення до різних українських справ і подій. Це без сумніву позитивне явище, що український загальний інтересується країною і народом, яка вибилася на передове місце в світі і стала символом всіх найкращих прагнень людства: волі, добробуту і народоправства. В цих українських писаннях зустрічається багато бистрих спостережень та влучних підкреслень наявних в кожній країні і серед кожного народу позитивних і негативних моментів і проявів. Проте, в них спостерігається теж низка шкідливих тенденцій, які можуть не мати жадного значення для самої Америки, але які можуть дискредитувати тільки самих українців. Власне тому хочемо звернути на це увагу.

Не називаючи по імені ані газет, ані авторів, наведемо для прикладу деякі загальні факти. Одна європейська українська газета від деякого часу залюбки друкує фантазії одного відомого українського публіциста, який в Америці ніколи не був, який про Америку — як це виходить з його писань — не має зеленого поняття, але на підставі односторонніх пресових повідомлень, листів та власних "міркувань" творить справжню легенду про Америку, яка не має нічого спільного з дійсністю. Інший автор, що сам недавно приїхав до Злучених Держав та поза Нью Йорком і околицями не багато міг бачити, друкує в одній канадській газеті подібну легенду про американську молодіж і виховання. Ціла низка інших газет і такій чи іншій формі замашисто критикує американську демократичну систему. В усіх цих випадках або генералізують цілком відірвані випадки, або роблять висновки порядком сумнівної логіки та діалектики. Деяких з тих писань не посоромився б і відомий совєтський пашквіліст Ілля Еренбург, що після відвідин в Америці наплотив в совєтській пресі нісенітниц, що їх американські газети передрукували для розваги своїх читачів.

Які можуть бути причини і наслідки таких тенденційних писань? Немає жадних причин підозрювати, що тут мається до діла зі злою волею. Перечитуючи уважно ті статті приходиться до переконання, що вони є наслідком плітності, дилетантизму та своєрідного прояву почуття власної меншовартості і залишків рабської психіки. Цього не можна б твердити, коли б в статтях говорилося про враження чи про випадки. Але коли ці враження подається як твердження і факти, або коли випадки генералізуються, то це прогірх безвідповідальності публіцистики, яка може принести тільки шкоду.

Критика в Америці має почесне право громадянства. Добрі речі і події тут самозрозумілі, які занотуються і переходяться над ними до порядку дня. Так і повинно бути. Натомість всілякі негативні прояви цілком правильно підпадають під найбільш скрупульний розгляд публічної opinio, бо це є найкращим засобом боротьби проти них. Америка сама найбільше і найсуворіше себе критикує. Але це в жадному разі не можна брати за аксіому цілого американського життя та роботи з того більшовицького висновку про "гнилу демократію". Америка — це країна контрастів. Як побіч сто-кілька поверхового будинку Емпайр Стейт в Нью Йорку стоїть дво-поверхова хижка, так і біля всіляких негативних хиж в американському житті стоять багато поверхові вартості і досягнення. Американці знають про ті фактичні і символічні хмародери й тому говорять переважно про хижі, щоб їх позбутися. Але нежве ж може поступати так само й чужомовна преса, призначена для чужого читача? Вона ж цим шкодить тільки своїм читачам, бо вводить їх в блуд. Один чи другий такий запальчивий критик Америки, що виховився недавно з неволі, думає собі, що він виявив свою "демократичну зрілість" тим, що критикуватиме. Ще інший, можливо, хоче доказати іншим, дивлячись, мовля, який я герой, що потраплю Америку критикувати. Поміняючи це, що в американських обставинах для критики власної жінки треба мати більше героїства ніж для критики країни, такий "герой" забуває, що критика одне, а паплюження друге. Він теж забуває, що таке безпідставне паплюження, а то й смішні кивання пальцем в чоботі на Америку в результаті паплюження не тільки його самого, але й його вужче чи ширше оточення. І в цьому найбільша шкідливість тих тенденцій в деякій частині української преси.

Лев Яснучук

ОБЛОГА ЛЬВОВА В 1939 Р.

(Уривок з повісті "Данила Молохов").

(4)

Видно німці дійсно близько, бо вже кілька вечорів свисають кри-сові стріляна. Надлітає сильна ескадра літаків. Бомбардують головний залізничний двірці і залізничні магазини. Хмара диму бухає звідти й полум'я підіймається вгору. Над вечір нова ескадра: бомбардує рафінерію нафти на передмісті Зєсієня. Чорний дим клубиться. Сморід залповного місто. Ніччю багряна заграва освітлює пощерблені мурі міста. До Левчука підходить у пивниці один, то другий мешка-нець кам'яниці, питає, чи на його думку оборониться місто. "Певно, що оборониться".

Деяк 18-го дня війни вийшов Левчук з пивниці до свого мешка-ника. Сусідня помешкання було відчинене на розтір і відті говор-ило радіо. Левчук зачув росій-ську мову. Що це? Вбїг до чужо-

го помешкання, щоб прислуха-тися. Була це нота уряду СССР вручена польському послові в Москві, вранці 1949 р., 17. ве-ресня:

"Пане посол, Польсько-німецька війна вия-вила внутрішній нелад польської держави. Протягом 10 днів війсь-кових дій Польща втратила всі свої промислові райони та куль-турні осередки. Варшава, як сто-лиця Польщі, не існує. Польсь-кий уряд розпався і не подас о-знак життя. Це означає, що поль-ська держава і його уряд фак-тично перестали існувати. Тим самим припиняється дія догово-рів, укладених між СССР та Польщею. Залишена на свої влас-ні сили і позбавлена проводу, Польща перетворилася на друге поле для всьляких випадковостей та несподіванок, які можуть ство-

рити загрозу для СССР. Тому, бу-дучи дотепер нейтральним, Сов. Уряд не може нестрально ставитися до цих фактів.

Совєтський уряд не може бай-дуке ставитися до того, що єди-нокровні українці й білоруси, які живуть на території Польщі, ки-нуть на ласку долі, залишаю-ться беззахисні.

В зв'язку з такими обставина-ми, Сов. уряд віддав розпоря-дження Головному командуюча-ню червоної армії наказати війсь-ком перейти кордон і взяти під захист життя й майно населення Західної України і Західної Бі-лорусі.

Одноразом Сов. уряд має намір вжити всіх заходів для того, щоб визволити польський народ із по-гоголю війни, куди вкинули його нерозумні керівники, і дати йому змогу знову жити мирним жит-тям.

Прийміть, пане посол, запев-нення в повній до Вас пошані.

Народний Комісар Закордон-них Справ СССР

В. Молотов".

Сам не вірив своїм вухам. Якесь містифікація? Але ні, як? Ура-діо! Вбїг до пивниці і секретно переказав вістку своїм. Під вечір говорили вже про це й інші меш-канці пивниці. Левчук адавав,

КОМУНІСТИЧНИЙ НАСТУП В ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ

Зірвання дипломатичних зв'яз-ків Куби з Совєтами і вісті про підготовку секретаря стеїту Діна Ачесона відвідати республіку Бразилію, звернули на себе ува-гу політичного світу своєю не-сподіваною швидкістю, з якою ці події, одна по одній, наступили. Не знати, чи це зв'язане з виїз-дом совєтського амбасадора з Ку-би, хоч загально відоме, якро ве-ликою небезпечкою була комуні-стична агітація, яку розвинула совєтська амбасда з Куби в рес-публіках Латинської Америки.

Кореспонденти, що прослідку-вали відносини на Кубі, ствер-джували не раз, що там живе тільки "півтора совєтського грома-дянина", а в амбасаді працюють сотні урядовців. Отже само собою виринало питання, чим зайняті оці совєтські "дипломатичні" агенти.

Не зважаючи на те, що уряди південно-американських респуб-лік ворожо наставлені до кому-ністів, про комунізм в цих кра-їнах пишуть газети тепер більше ніж колинебудь давніше. Пишуть про це й в Бразилії, а при нагоді виразу совєтського посла в Гаваї, стверджено, що на Кубі на-множилося аж 150,000 комуністів. Коли там усього населення нара-ховують 5,200,000, то пропорці-нальна кількість комуністів може занепокоїти не одного сусіда. З ін-ших країн Латинської Америки теж надходять звідомлення про енергійну діяльність комуністич-них агентів, а це мусить насто-рожити увагу самих громадян тих країн і спонукає їх до якоїсь протикації.

Притоку до протикомуністич-ного діяння в тих країнах дала комуністична "Континентальна Конференція Миру", яку вони скликали підполно до Монтеві-деї, в республіці Уругвай, дець між 11 і 16 березня, як це твер-дить Москва, хоч уряди сусідніх республік, Аргентини, Бразилії, Чиле, й Уругваю заборонили де-легатам із своїх країн вийхати на цю конференцію. Урядово навіть твердять, що конференції не бу-ло! Що комуністи тільки чва-нялися своєю силою в згаданих республіках, однак Москва через свої радисві програми вітає по-яснення комуністичної діяльності в цих країнах з нагоди згаданої конференції. Протекла про новий вияв комуністичної сили з нагоди наступного комуністич-ного з'їзду, підготованого на 8-го травня для відкриття в Києві другої світової війни.

Економічна конференція, скли-кана Москвою, дала другу при-току до комуністичної рухливості на захар. Урядово всі півден-но-американські республіки від-мовилися брати в ній участь, од-нак приватно говорять, що багато делегатів, головню з А-ргентини, помандрувало в Москву. Це можливе тому, що латинсь-ко-американські інтелектуали, щоб виказати своє значення в країні, хочуть пописуватися зв'язками з закордоном, а саме тепер трапи-лася їм нагода. В Аргентині зга-дують навіть по імені Феліпа Фрейре, професора університету, як делегата на московську еко-номічну конференцію.

Ці справи слідять тепер ва-шингтонський уряд і старється шість придумати, щоб запобігти дальшому поширюванню комуні-стичних впливів у країнах на пів-день від Ріо Гранде. В політич-них колах країн південної Аме-рики назріло переконання, що диктатори тоді валяться, коли го-сподарський стан їхньої країни

лихий, бо тоді конституційні елементи набирають сили. Тоді саме й комунізм вириває на денне світло, щоб виявити свою силу. Якщо демократія не подбас про виявлення своєї сили в таких ви-падках, тоді або комуністи, або мілітаристи посягнуть на владу.

Тепер демократичні елементи мають осередню точку опору, а саме Точку Четверту програми президента Трумана, бо при її допомозі можна налагодити еко-номічні відносини у відсталих кра-їнах. Однак, на перешкоді цьому стоїть націоналізм країн Латин-ської Америки, що виявляється віддавна страхом перед гігантом з Півночі". Комуністи хапаються цього традиційного упередження до Злучених Держав, роздувають його до ще більших розмірів і страшать населення, що ЗДА хо-

чуть економічно опанувати всі південно-американські країни, а їхнє населення повернути в не-вільництво. Вони розвинули тепер велику агітацію в республіці Чі-ле, де Злучені Держави помогли відбудувати експлуатацію між-своїх інвестицій, а тепер роблять старання, щоб перевести подібні проби з експлуатацією природних ресурсів в Бразилії. Цю комуністичну пропаганду ви-користовує зручно президент Аргентини, хоч він самий ворожо наставлений до комунізму. Ма-ють революцію в Болівії дєстала підтримку від аргентинського у-ряду, бо там поробили американці з Злучених Держав зв'язки з міс-цевими підприємцями для розбу-дів природних багатств. Таке діяння в свою чергу відбиваєть-ся на сусідній Бразилії і тому зовсім зрозуміло, що секретар стеїту Дін Ачесон мусить приду-мати способи для втримання по-стійної приязни з Бразилією й іншими країнами Латинської Америки.

Відомий англійський письмен-ник Філіп Гіббс (Gibbs) видав свій роман у Лондоні під назвою: Behind the Curtain (По той бік Заслони). Гіббс — автор числен-них романів і політичних праць, його стиль живий, він у своїх по-діях порушує часто, живі про-блеми сучасності. Тому круг чи-тачів Гіббса великий. В назва-ному романі автор описує життя совєтського громадянина Володи-мира, що був сином росіянина і матері — англійки. У XXV. роз-ділі роману знаходимо опис голо-ду в Україні з р. 1933. Відомо, що велика частина світової преси не помітила тоді винищування українського народу урядом ко-муністичної Москви. Саме підчас голоду їздив на Україну відомий французький політик Едвард Ерріо, який теж голоду там не по-бачив...

З тим більшим задоволенням подасмо уривок із книги англій-ського автора, який тепер, майже 20 років після голоду в Україні, нарисовує понору картину пекла на землі, що утворив російський комуністичний режим на нашій нещасливій батьківщині.

Василь Демченко, комуніст, од-ний із героїв роману проїздить із Києва в Москву татарським по-їздом. Його приятель — Володимир — зустрів Василя радісно. При-їм тим батько Василя, Петро Демченко. Володимир привітав друга, але Василя почав тяжко хлипати.

"Василью, любий, друже, що сталося?... Чи ти нездужаєш"? Також мати Василя побачила свого налізломого сина і скри-кнула: "Василью! Чом ти вигля-даєш такий хворий?"

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

"Що ти нам оповідаєш? — пи-тався строго батько. Що с дія-лось всередині? Хто вони — чорти?"

"Чорти с тут", — сказав Ва-силь. Вони тут, у Москві. Вони в Кремлі. Вони сидять у Кремлі, без пошаді і без жалю".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Україна в англійським романі

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Микола Кокорський

МОРАЛЬ І ПОСТУП

Якщо б старий Сократ встав із гробу і пізнав ту злочинну мо-раль, якою затроєні широкі люд-ські верстби, він мабуть, запла-кав би з жалю над своїм змарно-ваним життям. Тож він посвятив своє особисте щастя і своє життя навчання, що правдиве щастя знайдемо тільки в чесності; що людина повинна дбати про най-вище добро, не зважаючи на не-безпеку, а навіть на смерть; що ніхто не чинить зла свідомо, а тільки з невідомості.

Сьогодні ми нас двадцять ч-верте століття від того часу, коли на атеїстичному ринку цей філософ у старім, витертім плащі переко-нував своїх громадян про слуш-ність своїх ідей. Та сьогодні ве-лика частина людства так само далека від Сократових ідей, як далекі були колись ті атенці, що казали, що він ширить безбож-ність, поставили його під суд і присудили випити смертну ци-куту.

С в людським словнику слівце, яке залюбки вживаємо, підкрес-люючи свою вишнєсть, а це — прогрес, поступ. Вгляньте в боль-шевицьку пресу чи більшовицьку літературу, а побачите, скільки там жонглерства оцим слівцем. Прогресивний їхній суспільно-економічний лад, прогресивна й їхня наука, література, мистец-тво, етика. Одним словом, ціле життя більшовицького громадя-нина проходить під знаком ве-ликого прогресу на тлі решти за-цьогоного буржуазного світу.

Відповідь на питання, що таке поступ, не проста. Існує кілька відповідей, залежно від чого ви-ходимо. Соціологи вважає посту-пом розвиток спільноти в напра-мі до того, що вище, що доскона-ліше, доцільніше, цінніше. Це о-значення цілком ясне, якщо ви-демо з матеріалістичного погляду на світ і завдання людини, опану-вати природу своїм розумом. Але відколи снує філософія, відтоді існують в ній два протилежні погляди на світ і життя, матері-алістичний та ідеалістичний. В обох стрічаємо ряд поважних імен, що розвивають їх, та нада-ють їм щораз досконаліші фор-ми, від примітивного грецького атомізму до консеквентного Ге-гелієвого монізму, від первісного ідеалізму Платона до абсолютно-го ідеалізму Гегеля. Ці два погля-ди існують, божи себе, вони шу-кають розв'язки того самого пи-тання — існування світу. Нам лишений добровільний вибір між ними і вільно нам приймати один чи другий світогляд. Свобідна во-ля, наше основне право, за яке треба було зводити важку бо-

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

Василь ледво промовив: "Я прийшов із пекла. Із пекла на землі... Батьку, я був у пеклі. Я бачив пекельні діла. Все це дія-лось всередині. Це чорти, що роблять такі діла".

ротьбу апродож цілої історії. А чи с свобідна воля в більшовиць-нім режимі? Там же ідеалістич-ний світогляд проскрибований на рівні зі зрадою держави. В чо-му ж тут поступ?

Коли розглянемо історію люд-ства під кутом поступу етики, то не маємо тут на що гордимися. А тим більше, якщо порівняємо її з велетніми розвитком техніч-них наук, з епохальними відкрит-тями в різних їхніх ділянках.

На шляху двадцятичотирьох століть, від грецької історії по-чавши, стрічаємо не багато умів, що наче морські ліхтарі кажу-ть людині правильний, життє-вий шлях. Один з перших, — грецький філософ Демокрит, — його поняття морального чину дивно наближується до христия-нського: „Вернись помилку не за страх, а за обов'язок! Мо-ральню поступати це не тільки невинити зла. Бо злом с вже сама думка, вчинити кривду".

Ще закн вєспїлї прийняти моральні засади Демокрита, їх за-слідують торгівці мудрости, со-фісти своїм вченнєм про згляд-ність моралї, про мораль міцного пєстєку. Мораль софістів це сильна воля, енергія без усіхних скрупулів для осягнення влади і повноти життя. Тепер виступає Сократ, що з залізною логікою, протиставить софістам засаду про чесноту як безгладне добро.

Новий перен в етику вно-сить християнська філософія, о-перта на науці Христа, що казав на любов як основу, на якій на-лежить будувати суспільне жи-ття. Філософи не знайшли кращої засади життя понад Христову на-уку. Навіть з нехристиянського становища вона прислівня, як згідна з законами природи. Бо, понад закон т. зв. боротьби за існування, що відібує одиниці менше придатні до життя, існує закон адержання при життє в-иду, та якнайбільшого його поши-рення.

Деякі філософи пробували ви-шукати нові етичні норми. Та всі їх помисли на ділі ніщо інше, як відірвання, данна справа. Один з тих, що наробив найбільше га-лашу був Ніцше, який бажав би ви-шукати вищий тип майбутньої надлюдності. В своїй народі на-йшов він послідовних учнів, що застосували його ідею на прак-тиці та поблагословили світ усіми благами нацистської моралї. Під етичним огіндом, націсти вернулися назад до часів грець-ких софістів з їх моралю сильні-шого.

Більшовицька державна систе-ма, побудована на насильстві, рівнож відкинула християнський, моральний закон. Для узаєд-нення насилля, більшовицькі ідеологи не силкувалися навіть на такий марний ідеал, як на-цистський. Вєсь комуністичний торор виправдується чисто ма-теріальними користями, та ще та-ким, що щойно

М. Крат

ІМПЕРІАЛІЗМ РОСІЙСЬКОГО „ОСВОБОДИТЕЛЬНОГО ДВИЖЕННЯ” — ПЕРЕШКОДА В БОРОТБІ З КОМУНІЗМОМ

„Провіта закінчення, культура зніжена і темрява панує скрізь по Україні. І от, посеред таких обставин, коли українці не розуміють навіть своєї неволі, а тільки відчували її, ми зійшлися до купи і хай напакі лоті ми виписали на своїм прапорі: „Одна, єдина, нероздільна, вільна, самостійна Україна від Карпатських гір аж по Кавказькі”. Так описував стан України в 1900 році Микола Міхновський. Рік 1917 Микола Міхновський в розмові з Антоновичем і Чкаленком, впливовими членами Центральної Ради, благає не піднімати питання про самостійну Україну: „Інакше нас зникнуть без остатку”.

Того ж року в місяці березні, себто в час, коли настала пора творити власне життя в Україні, проф. Грушевський доводиться випускати в світ книжечку — „Хто такі українці й чого вони хочуть”.

26. листопада 1919 року, коли, здавалось, все було скічено, коли армія танула, як лід на сонці, коли простих козаків і генералів жерли тифозні рої, коли армія Наддніпрянська без набоїв, без плаща і чобіт відходила до кордонів Польщі, а Українська Галицька Армія опинилася під командою ворога, Симон Петлюра зробив такий підсумок наших змагань:

„Ми вступили на арену історії, коли ввесь світ не знав, що таке Україна. Ніхто не хотів її визнати, як самостійну державу, ніхто не вважав нашого народу за окрему націю... призначено без гордості, але й без зайвої скромності, що за час нашої боротьби ми створили українську націю”.

Тими словами наших визначних людей епохи Великого Зриву пояснюється, чому пробудження бурю революції Україна не мала змоги відразу стати на шлях самостійності і проголошеної суверенності нашої Батьківщини не першим, а четвертим універсалом Української Центральної Ради. Не с тежкою цієї статті глибоко аналізує цього факту. Вище наведені слова великих українців достатньо висловлюють питання, — чому ми страждали так багато часу на ступінчастий перехід з стану рабства до стану повстання власної держави.

Але були ще й інші причини цього історичного факту. Вони є знайті, хто поважно інтересується нашою минулистю, але з уваги на сучасні наші світові федеративні рухи варто пригадати, що ще тридцять три роки тому провідники нашого національного життя розуміли загальносвітове значення ідеї федералізму і врили в можливість федерації народів сходої Європи включно з народами російським, як рівних з рівними. Власне ця віра була такою поруч з браком національної свідомості „приданого та окраденого” українського народу, причиною, — чому, тільки 22. січня 1918 року а не в березні 1917 року проголошено Четвертий Універсал. І навіть, тоді наші провідники діяли такою мірою, як О. Пульгин, Д. Дорошенко, О. Лотоцький,

С. Єфремов на з’їзді партії соціалістично-федералістичної (перед революцією „Тов. Українських Поступовців”) в травні 1918 року перепроклали постанову, в якій м. і. говорилось: „І партія... визнає державність України і ввесь час в своїй парламентарній та загальній політиці підтримувала цю ідею й сприяла консолідації української держави; II. федералізм містить в собі ідеал того всебічного єднання держав, яке тільки й може бути надійною запорукою проти імперіалізму і війни...”. Отже нема нічого дивного, що й тепер, коли ідея європейської федерації держав набуває все більшого значення, українські політичні діячі на еміграції декларують своє прихильне ставлення до цього руху. Але ці ж діячі й до всіх політичних напрямів та до всіх українських земель негативно ставляться до федеративного руху, що його пропагує московською про т и большевицькою еміграцією. Коли українські політичні діячі визнають у засадах можливості федерації самостійних держав взагалі та можливість приналежності самостійної України до якогось, зараз ближче неокресленого, федеративного союзу, гасло федерації народів сучасного Світового Союзу, в майбутньому відокленої Росії, тим же організаціями рішучо відкидається.

Ми рішучо відкидаємо акцію А. Керенського, його організацію СОНР та його проєкти плебисциту на землях 6. російської імперії, бо там уже давно відбувся плебисцит залізів й крові. Численні резолюції та декларації нашого відношення до нової нібито тактики „білих” росіян з знані української еміграції. Ці документи перейшли у історію, як доказ факту, що ця еміграція попри свої розсередженість в справах засадничих знаходить спільну мову. Всі партії, всі політичні центри однаково мотивують своє негативне ставлення до старої московської „песні на новий лад”, подаючи статистичні, історичні, географічні, економічні та етнографічні підстави ствердження законності та реальності прагнення України жити незалежно від Москви життєм. Ці резолюції та декларації напевно доходять до відома керівних муків західного світу і заважають, на відношенні світу до нашої боротьби за волю й державність. Але в цій напів акції, чи краще сказати протакції, чи мало підкреслювалось один факт, що на мою скромну думку мусить для вільного світу мати найбільше значення.

Цей вільний світ на протязі 6-ти повесних років перейшов від дружби з Совєтами до свідомості совєтської небезпеки; згодом на заході почали розуміти, що комунізм з нічим іншим, як однією з форм московського імперіалізму. Дехто з визначних муків заходу вже знає, що знищення цієї імперіалізму можна тільки шляхом допомоги вивольним рухам поневоленіх Московію народів та що:

а) Москва є грізна, поки панує

*) І. Мазепа — „Україна в вогні і бурі революції”, част. 1, стор. 32.

3 ЖИТТЯ ГРОМАДИ І ОРГАНІЗАЦІЇ

Філадельфія, Па.

Концерт проф. Романа Савицького

Дня другого квітня ц. р. відбувся в Settlement Music School в Філадельфії концерт піаніста Романа Савицького, що є професором цієї школи. Це вже третій з черги концерт проф. Савицького в цій школі і треба ствердити, що за кожним разом можемо бачити більше зацікавлення так грою виконавця як і українською фортепіановою музикою, що П дуже часто вперше виконав наші пієніст.

На останньому концерті Савицький виконав Варівського прелюдію в m-moll (Хорал) і вперше на американському континенті дає низку відчитових концертів про українську фортепіанову музику на терені американських шкіл у Філадельфії.

Музиколоб

Дітройт, Міш.

Відділ Українського Лікарського Товариства

Від року існує в Дітройті відділ Українського Лікарського Товариства. Дня 30. м. ч. відбулися чергові загальні збори товари-

ства з таким перебігом: Зборами проводила дотеперішня заст. голова, д-р Софія Парфанович; секретарював д-р Лев Обухевич.

Після відчитання привітів і важливіших писем, відбувся науковий доклад д-ра Л. Обухевича на тему: „Операції, виконувані на серці й великих судинах”. Доклад дуже цікавий та поданий в скороченні; привітали висказали побажання щоб прелегент виколовнив його в цілості на ширших сходинах членів.

З касового звіту, що його подав д-р Д. Ткачук, привітали довідалися, що Т-во має 28 членів, що були обтяжені вкладкою \$1 річно, наслідком чого прибутки Т-ва були малі; на нинішній день вини-стий став каси 4 долари. Більші видатки покривалися складами між членами. Члени ухвалили підняти висоту вкладки на 6 доларів річно, з додатком 50 центів місячно на потреби Т-ва. З зібраної суми треба 50% відіслати до Централу.

Після дискусії над звітами й перерви вибрано виділ в такому складі:

Д-р С. Парфанович — голова; д-р Л. Обухевич, д-р П. Джукла, д-р В. Дикий, д-р М. Міщенко — члени управи, з тим, що вони поділять між собою функції.

Після вибору, секретар відчитав резолюції, ухвалені Централом на II Загальних Зборах. Над ними відбулася дискусія, в якій члени висказувалися проти яких-небудь політичних чи партійних потяжень та домагалися вияснення резолюцій в справі д-ра Богатирчука. Прийнято такі резолюції:

1) Скласти щирий привіт Головному Управі УЛТ в Нью Йорку, подяку за доцільне виконання нами, за покладаєні основ організації українських лікарів на еміграції, та за стремління до побудови нашої здоровоохорони на нових землях.

2) Загальні Збори стверджують, що УЛТ, Відділ Мішген, з професійною, аполітичною і апартійною організацією, що стоїть на національних принципах і об’єднує українських лікарів без огляду на партійну приналежність.

3) Закликають Лікарів, що живуть на терені стейту Мішген, щоб вступили в члени Т-ва та підпирали його морально й матеріально, бо розсіяність та неорганізованість послаблює нас. Тож треба докласти всіх зусиль, щоб учасно в громадсько-суспільному житті як і в житті УЛТ.

4) Визнають Колегів, щоб використали всі спроможності та старалися влаштуватися у стейті Мішген, та нострифікувати студії.

5) Вибирають д-ра А. Т. Кібієва да адв. Панчука Почесними Членами за їхні заслуги для Товариства.

5) Уповажнюють Управу вже тепер приступити до розгляду можливості заложити український шпиталь у Дітройті.

Після резолюції відбувся доклад д-ра П. Джукла про можливість нострифікації в стейті Мішген. На нинішній день справа виглядає так: помімо негативного відношення до цього сенату, що жадав громадянства, здається, що пройде ухвала, що вистачить перші папери. Тоді зможе перша частина, що зголосилася на червень, приступити до іспитів. Вони мали б перейти наперед вступний скріпінг документів та знання англійської мови. Таких з 15. Щодо тестів, то їхня справа на разі безвиглядна, та прийде на порядок, коли буде вже дефінітивно поладана справа допущення до іспитів лікарів. Д-р Парфанович привітала лікарів-чужинців, що прийшли на Збори та на їхнє бажання запросила їх до участі в наукових сходинах Т-ва.

На цьому закінчилися Загальні Збори УЛТ, відділ Мішген.

Д-р С. П.

Нью Йорк, Н. Й.

Приготування до Паради Льояльності

Маніфестаційний Комітет по влаштуванню Паради Льояльності в Нью Йорку, яка відбудеться в дні 26-го квітня ц. р. між 92 та 63-ю вул. П’ятою Евеною та яку очолюватимуть українці, розпочав інтензивні приготування для величавого проведення її в цій році. Центральний Комітет Американських Ветеранів для прове-

дення Паради Льояльності звернувся до українського комітету з проханням запросити на почесних гостей до Трибуни перед якою відбувається парад. Експресс обох українських Церков. Комітет приготував ряд ключів для транспарентів, за свої кошти він виготовить 6-8 транспарентів, які будуть нести Укр. Амер. Ветерани. Організації в найкоротшому часі повинні для коректи переслати зміст своїх ключів на руки голови Маніф. Комітету п. В. Бакадові: Укр. Амер. Вет. 80 Ст. Марке Плейс Нью Йорк.

Організації та Установи в найкоротшому часі повинні переслати свої пожертви на руки касієра п. В. Хомицького: 414 Іст 9 вул. Нью Йорк.

Комітет замовив 5000 відзнак, які будуть продаватися ветеранам під церквами в найближчий час в цілі придбання фондів на оркестри та есентуальні вигідності.

Комітет прохас всі українські організації та установи мітropolitanального округу Нью Йорку зголосити свою участь в Параді на адресу секретаря п. В. Позванюка: 316 Іст 10 вул. в Нью Йорку, для устаткування та заповнення порядку машинописних колон. Дотепер зголосили свою участь Тов. Американських Приятелів АВН та Тов. 6. Вояків УПА, які крім своїх ключів приготували відповідні вигідності-флоти.

Комітет планує під час Маніфестації роздавати відповідні листівки з ключами в англійській мові проти російського та комуністичного імперіалізму, зміст якої устійність відповідна редакційна підкомісія, до якої входять проф. Паливода, мгр. Хамуляк та Інформ. Реф. Ком. Об’єднаних Організацій. Від масової участі українства та від надсилки грошей від організації буде залежати успіх цього річного Паради Льояльності.

Інформаційний Референт Комітету Об’єднаних Організацій

Українська Театральна Група

Передо мною летючка такого змісту: „Болерия” — драма (чому не „драматична поема” — Р. Л.). Лесі Українки — 25. 26. 27 квітня ц. р. — в залі театру „Аматіа Опера” — йде прем’єра Української Театральної Групи в Нью Йорку — Постанові й акторське виконання колишніх членів Театр-Студії Гріляка — Музичне оформлення Ва-

ма Кіппа — Костюми Миколи Бутковича у виконанні О. І. Ф. Бражнички — Початок вистави о год. 8. — Кінець о год. 10:15 — Ціна квитків: \$2.40.”

Прочитавши цю летючку з десятком разів, я — звичайний прихильник українського театрального мистецтва — подражав у собі всі забути, замірлі й ненароджені проблеми, що нерозв’язаністю у всієї своєї актуальності, драстичності й... нерозв’язаності. Може це тому, що я знав зблизка Театр-Студію реж. Йосипа Гріляка, а тепер знаю Українську Театральну Групу. Саме з цих фактичних причин моя думка може бути інакша.

Минуло... Була Театр-Студія — п’ять років. На шостому році „заснула” одиниця, що стихійно була признана метром культурно-го життя на еміграції. Причини? Ю. Дивич сказав, що вона „потонула в еміграційній болоті”.

Мистецькі керівники ствердили брак матеріальної й моральної підтримки громадянства. Активні прихильники Театр-Студії блямували „батьків” громади. „Батьки” боролися тим, що вони мають ще багато інших справ, а передовсім ведення відповідальної політичної роботи серед чужинців. Все вимагас грошей. Громадянство не дає „забагато”. А громадянство не дає „забагато”. Одна частина хотіла, щоб керівник мав такі самі політичні погляди і т. д. Можна б ще обвинуувачувати одні одних, але факт один: Театр-Студія вже нема. А з нею нестало одного з культурних мрій на еміграції.

II.

Але тепер, коли ми тут, в Нью Йорку, маємо У.Т.Групу, чи не краще, озброївшись досвідом минулого, збільшити нашу увагу цієї мистецької одиниці. Коли я читав вже згадану летючку, то відразу упорядкував всі факти, що характеризують чи будуть характеризувати У.Т.Г-у. Ось вони:

1. У.Т.Г-на складається з ко-

ЗАКЛИН

у справі збирання матеріалів про совєтське народоблиство в Україні

Український Конгресовий Комітет збирає, як відомо, матеріали про совєтське народоблиство (винищування українського народу) впродовж довгих років в Україні.

На проголошенні досі два заклинки в українській пресі надіслано дещо матеріалів про голод, депортування, масові розстріли й загально екстермінаційну політику червоної Москви у відношенні до українського народу.

З уваги на незвичайну важливість цієї акції для української справи, Український Конгресовий Комітет звертається оце втретє до всіх українців, що перебувають поза межами Рідної Землі, у вільному світі й можуть дати відповідні інформації, матеріали — документи та свідчення в цій справі, повідомити про це Український Конгресовий Комітет.

Зокрема закликаємо ще раз Земляків допомогти нам зібрати матеріали в справі Виниці, що є зразком московсько-комуністичного терору в Україні.

Матеріали, інформації й зголошення надсилайте безпосередньо до Українського Конгресового Комітету.

Украianian Congress Committee of America, P. O. Box 721, Church St. Annex New York 7, N. Y.

Заввага: Просимо всі українські, поза-американські газети, передрукувати цей Заклик.

лишніх членів Театр-Студії. Для мене це значить, що актори відомо чи підвідомо, по всіх правилах природи, будуть старатися ринитися до мистецької лінії Театр-Студії.

(Закінчення на сто. 4.)

СВІП ДО СВОГО!

Єдина в Нью Йорку українська квітярня

HOLLYWOOD FLORISTS

127 EAST, 7th STREET, NEW YORK CITY

Tel.: GRamercy 5-7844

поручас по дешевих цінах у великому виборі квіти на ім’янини, весілля, похорони, квіти до корсажів, вазонів й ін. Весняні вербові шукти. Все на Вербну неділю й Великдень!

Замовляйте особисто або телефоном!

На Свята! Фірма:

П. Стасюк
124
Перша Евєнія Нью-Йорк 3.
(між вулицями 7.™ а 8.™)

ПОРУЧАЄ ВЛАСНОГО ВИРОБУ ШИНКИ, КОВБАСИ ТА ІНШІ ВУДЖЕНИНИ, РІВНОЖ РІЗНОГО РОДА СИРОВІ МЯСИВА

ПОЧАВШИ ВІД СЬОГОДНІ ДО 19. КВІТНЯ Б. М. ВКЛЮЧНО, ПРОДАЄМО В НАШІМ СКЛЕПІ:

ІМПОРТОВАНІ З ПОЛЬЩІ	ВЛАСНОГО ВИРОБУ
ШИНКИ (ЗАДНІ В КЕНАХ)	ШИНКИ (ВУДЖЕНІ ЗАДНІ)
\$1.08 lb	59¢ lb

КОВБАСА мелена . . . 65¢ lb.

ІМПОРТОВАНІ З ПОЛЬЩІ	ІМПОРТОВАНІ З ПОЛЬЩІ
ШИНКИ (DOMESTIC)	ШИНКИ
ЗАДНІ В КЕНАХ ПОНАД 11 lb	ПЕРЕДНІ
79¢ lb	85¢ lb

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК НА ВЕЛИКДЕНЬ ДЛЯ МОЛОДІ ЦЕ НОВЕ ВИДАННЯ ОПДІ
УКРАЇНА ЗЕМЛЯ МОЇХ БАТЬКІВ
Описова географія України Юрія Сірого.
Розквітне видання на крейдяному папері з художньою кольоровою окладкою П. Холодного та 46 малюнками.
Книжка корисна для молоді й дорослих!
ЦІНА \$1.25.
Щоб дістати книжку вчасно, просимо замовлення надсилати негайно на адресу:
GEORGE TYSZCZENKO, 164 E. 127th St., New York 35, N. Y.

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ
можна вже набути.
Картка в українськдм стилі, роботи Анастасієвського, з ковертами. Ціна 10 цент. одна.
Замовлення виконуємо негайно.
"SVOBODA"
P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

Використайте і витягуйте нижчий купон та вишліть його на адресу:
"SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.
Проти мене прислати Великодних Карток, на що залучаю суму
Ім'я й прізвище
Адреса

Передплатуйте недільне видання „Свободи”

Якщо Ви хочете мати поведінці цікаві оповідання й інші літературні твори наших письменників, репродукції творів наших мистців, наукові статті наших учених, критичні огляди нових видань, відомості про нові винаходи в царині техніки, розваговий матеріал тощо, передплатуйте наш тижневик, що виходить регулярно й безперервно від 2 березня цього року.
Українська молодь! Знайтеся з рідною культурою через наш тижневик!
УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ ТАКИ:
На рік у ЗДА \$3.75 На рік у Канаді \$4.25
На пів року у ЗДА \$2.00 На пів року в Канаді \$2.25
Передплату надсилайте на адресу:
"SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J., U.S.A.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

(Закінчення з стор. 3)

Студії. Для цього вони мусіли перевертати й високі ідеї і завдання. Говорачи про відповідальність, то вона у них подвійна. Це іспит перед бачущими учителями і перед громадянами. Не буду говорити як це важко прийде до У.Т.Г.ні певняти глядача, що він має діла з „насліддцем“ Театр-Студії. Я переконаний, що 50% мистецької вартості постановок Театр-Студії вистачить, щоб „Бояриня“ була першим успішним іспитом.

2. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

3. Поява У.Т.Г.ни в цьому часі, коли життя української громади в Америці (і в Нью-Йорку) поволі стабілізується, дає причини до висловлення двох тверджень: а) число глядачів зменшиться, б) зате це число буде постійним.

4. Вибором „Боярині“ на першу прем'єру У.Т.Г.ни на твердила: а) свою постановку на найкращий український репертуар, б) свою громадську функційність. Можна диктувати про театральність драматичних творів Лесі Українки (чи не краще тоді говорити про окремі твори Л. Українки? — Р. Л.), але це не значить, що їх кладеться під мистецький сумнів.

III.

Повищі факти дозволяють мені звернутися до:

1. Української Театральної Групи в Нью-Йорку. Ми, активні прихильники українського театру, не можемо не сказати, що 50% мистецької вартості постановок Театр-Студії вистачить, щоб „Бояриня“ була першим успішним іспитом.

РОЗШУК

Пошукуємо свого сина ВЛАДИСЛАВА Г.У.Т. нар. 1930 р., що мешкав у Любичівці, пов. Долина, в Галичині. У 1944 році був в Австрії, Батьки Євген і Марія просять сповістити про нього на адресу: ELIJASZ GUTT, 1931 M. Leawit St., Chicago 47, Ill. Європейські газети дуже прошу передрукувати.

и. ІВАН КИДРАТ! Згодоситися зводити по світі ДИПЛОМ з університету в Мюнхен на адресу:

R. LEWYCKY,
923 McLean Street,
Elizabeth, N. J.

ЗМІНА АДРЕСИ

Усіх тих урядників відділів У. Н. Союзу і членів, що зі мною співпрацюють, прошу писати на адресу: 7250 Manse St., Forest Hills, N. Y., або кликати по тел.: BO: 8-4239 між год. 9 до 12 вполудне, або між год. 9. в 10.30 ввечері.

Василь Загасвич,

організатор У. Н. Союзу.

ЗМІНА АДРЕСИ УВАН І МУЗЕЮ УВАН

З 10-го квітня 1952 р., редакція Аналізів УВАН, Літературно-наукового Збірника УВАН, Секретаріят УВАН в ЗДА. Бібліотека та Музей-Архів УВАН переходять до нового приміщення:

11 1/2 West 26th St.
New York 1, N. Y.
Tel.: Lexington 2-4439

На цю адресу просимо адресувати кореспонденцію, газети, пакунки тощо.

Управа УВАН

Податься до відома всіх редакцій, видавництва і авторів, що один з обов'язкових примірників, який досі посилався на адресу проф. Л. Бачинського, Warrenton, належить надіслати на адресу проф. Л. Бачинського:

Leonid Bachynskyj
4414 Brooklyn Ave
Cleveland, Ohio.
Управа УВАН в ЗДА

(or)

ПЕРШОРЯДНА
УКРАЇНСЬКА
ГРОСЕРІЯ

517 EAST 6th STREET,
NEW YORK, N. Y.

Продас щоденно прямо
з фарми свіжі яєця
(Fresh Jersey Eggs)

Найкращі імпортовані
ШИНКИ
та доброї якості
КОВБАСИ.

Першої якості КАВУ марки
БОГОТО.

Ціни дешеві —
особливо на свята.

T. КОСОВАН

власитель.

Повищі факти дозволяють мені звернутися до:

1. Української Театральної Групи в Нью-Йорку. Ми, активні прихильники українського театру, не можемо не сказати, що 50% мистецької вартості постановок Театр-Студії вистачить, щоб „Бояриня“ була першим успішним іспитом.

2. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

3. Поява У.Т.Г.ни в цьому часі, коли життя української громади в Америці (і в Нью-Йорку) поволі стабілізується, дає причини до висловлення двох тверджень: а) число глядачів зменшиться, б) зате це число буде постійним.

4. Вибором „Боярині“ на першу прем'єру У.Т.Г.ни на твердила: а) свою постановку на найкращий український репертуар, б) свою громадську функційність. Можна диктувати про театральність драматичних творів Лесі Українки (чи не краще тоді говорити про окремі твори Л. Українки? — Р. Л.), але це не значить, що їх кладеться під мистецький сумнів.

5. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

6. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

7. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

8. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

9. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

10. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

11. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

12. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

13. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

14. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

15. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

16. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

17. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

18. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

19. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

20. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

побутових справах. Не можемо з рукою на серці сказати, що цей побут варто наслідувати у всьому і вся. Актори У.Т.Г.ни повинні знати, що та „рутина“ була успішна з мистецькими провідниками — П. Гірняком і О. Добровольською. Але чи вона може бути успішною без них?

21. Як колишнім членам Театр-Студії їм важко буде позбутися пиятими „рутинні“ у мистецько-

мих дозволити вам у цих білльш як важких обставинах творити вартості для вільного українського театру. Це вимагає бути не тільки фанатиком, а більше як пересічним. Це значить жертва.

II. Критиків. В наших еміграційних умовах, за браком нормального театального процесу, „нормальних“ акторів і фахової критики, рецензії на вистави наших двох театрів в Америці, повинні писати по-можності особи найбільш компетентні, а разом (що дуже важливо!), ті, що розуміють важкі проблеми українського театру. Переважно рецензії пишуть люди без поняття про театр, яким до того бракує ще й здорова та культурної інтуїції, або амбіціонери, яким подобається їхне прізвисько на сторінках газети (а тим самим на сторінках „Історії“). Ці останні для скріплення „авторитету“ „віддають“ цілі сторінки з Бєлєнського, Станіславського і Ко. Тоді виходить купа високопарних зворотів. Прикличі такий „критик“ відкриває аж тепер, що такий актор як Богдан Падзій, має... талант. Обом цим типам „критиків“ український театр на еміграції з одним колом інтересувань і знання з театром китайським, про який можна писати все. А читач, який хоч трохи розуміє театр, має з таких рецензій таке враження, що з подібного образу: на вулиці лежить спаралізований, а коло нього стоїть стороння людина і каже, що з нього краватка зав'язана не так, як треба!

III. Громадянства. Новостворена У.Т.Г.на з українського мистецького одиницею і певно жде на підтримку всього українського громадянства („без різниці“) в Америці, в Нью-Йорку спеціально.

Роман Лисняк

Ютина, Н. Й.

Шевченківське свято

Дня 30 березня в залі списочної церкви місцевий відділ Українського Конгресового Комітету улаштував свято пам'яті Т. Г. Шевченка. Свято розпочалося виступом об'єднаних хорів, що проспівали „Заповіт“ муз. Кошиця. Ми перший раз бачимо тут такий могутній вокальний український колектив і мимоволі виникає

Листування Редакції

В. П. Шкаго. — Підприємство може відправити робітникам з роботи без виповіщення, якщо в фабриці нема юні і нема контракти між юнією і власником, де подані причини відправлення робітників. У Вашому випадку Ви повинні користатися з суспільного забезпечення і дістати допомогу як безробітний.

ДОПИСИ про різні народні свята та громадську активність містимо так скоро, як тільки можемо. З деяких громад нас запитують про дописи, яких ми не дістаємо. Тепер так трапляється частіше. Чи тут вина пошти, чи яка інша, не знаємо. Коли якийсь допис не появляється в газеті впродовж двох-трьох тижнів, значить, ми його не одержали. Як з іншої причини, тоді ми відсилаємо допис, чи пишемо листа.

УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ!

УКРАЇНСЬКІ ВЧИТЕЛІ!

Використайте зимовий час для навчання Ваших дітей української мови і письма на основі **НОВОГО УКРАЇНСЬКОГО БУКВАРІ-ЧИТАНКИ**

МОВО РІДНА!

Опрацьованого І. Кориня

і рекомендованого д-ром К. Кисельовським.

„БУКВАР-ЧИТАНКА“ на своїх 192 сторінках має: 1) Посібник для учнів англо-мовних шкіл, за яким діти, що знають основи англійського письма, легко можуть засвоїти українську абетку; 2) Буквар; 3) Читанку. В текстах біля 200 рисунків і ілюстрацій!

ПОДРІВНА ЦІНА \$2.00.

Замовлення раз з належністю проситися слати на адресу: **„СВОБОДА“, P.O. Box 346, Jersey City 3, N. J.**

дужа, що настав час, аби наше місто створило свій репрезентативний хор, який міг би взяти участь у конкурсі різних хорів, що відбувається тут кожної весни. Нас прямо зачарувала повнота звуку кожної партії, а особливо басів.

Святочний реферат прочитав проф. Омединський, висвітлюючи присутнім шлях боротьби за волю народів і свободу людини, на який став весь Західний світ, а на який виступав наш Великий Кобзар. Він в своїй поезії відбив найглибші мрії нашого народу, висловив те, що нарід сторіччями носив у своїй душі і саме через це твори Шевченка такі близькі і рідні всім українцям. Тож не треба забувати, що тільки в боротьбі ми можемо здобути собі волю, тільки виконуючи заповіді нашого Генія, ми матимемо „в своїй хаті, свою правду“.

Далі ми почули наймолодшу учасницю свята Зориславу Кушнір, що прочитала: „Мені однаково“ і „Минають дні“. Слухаючи цю деклямацію, ми відчули, що в наших наймолодших ми маємо надійний доріст, що вже з дитячих літ засвоїв „аких батьків і чий воли дити“. Виступ хору Свято-Покровської православної парафії показав нам одну з складних частин об'єднаного хору, що співав „Заповіт“. Легко і чисто хор цей проспівав дві пісні: „Думи мої“ і „Реве та стогне“, муз. Лисенка, і нам особливо сподобалося, що друге речення кожної строфи з „Реве та стогне“ хор повторював без слів закривши уста, імітуючи перебіг бандури між двома строфами. Невеликий хор цієї громади робить присягу виконання своєю чистотою в передачі пісень.

Другий відділ розпочав виступом Звенислава Лукашевич, яка виконала на скрипці „Український марш“, муз. Садовського, в фортепіановій супроводі Олега Єржіського. Треба сказати, що ця юнацька пара виявила стільки хисту і вправності у володінні інструментами, стільки душі виклали в трактовку мелодій, що ми можемо справедливо гордитися нею і радімо в „Український день“, про улаштування якого в нашому місті оголосили в цей вечір. обов'язково подати саме цю точку. Далі п. Лідія Васильєва прочитала вірш Вороного: „Сон зимової ночі“. Своім виступом дівчина ствердила нашу думку, що ми маємо надійну зміну, бо так гарно читати, може лише той, хто сам відчуває красу нашого віршу. Наступною точкою був виступ досвідченого нашого лінійста п. Савицького, який виконав: „Прелюд“ муз. Барвінського. Тут хочемо відмітити оригінальну трактовку у виконанні та досконале володіння інструментом. Останньою точкою концертової частини був виступ хору греко-католицької парафії, що виконав три пісні: „Тече вода“ та „Гей брати“ у розкладі Воробкевича та „Якби мені черевички“ муз. Колесни. Вже кількісний склад хору показує, що цей хоровий колектив творить основу об'єднаного хору, бо має коло 40 хористів, себто дві третини з'єднаного хору. Ми спинаємось лише на центральній точці виступу: „Якби мені черевички“. Складність цього твору є під силу лише досвідченому колективу і хор блискуче справився з взятим на себе завданням. Як

солісти, так і весь хор звучали прекрасно і цілком заслуговують спільної, дружньої подяки, якою присутні наділяли хористів за кожну виконану точку. Хотімо відмітити гарне тріо солістів: Ярослав Кушнір — сопран, Ірина Гошовська — альт і Володимир Лютинський — тенор, але єдину партію чоловічого голосу слід було б дати драматичному тенору, який своєю силою зрівноважував би партію двох сильних жіночих голосів, чого не міг зробити м'який, ліричний тенор п. Володимира Лютинського. Хором керував п. Кокодинський.

Свято закінчилося національним гимном, що його почав хор на естраді і підхопили всі присутні в залі гості. Саме цей спів з'єднав усіх присутніх і спостерігачів, чітко ми хочемо висловити щирою подякою нашому відділові УКК, що неухильно, крок за кроком, веде нашу українську громаду до одної мети — об'єднання всіх українців в єдину, дружню сім'ю.

О. Ч.

Перт Амбой, Н. Дж.

Академія в честь Шевченка

Дня шостого квітня, місцевий відділ ООЧСУ, при співчутті місцевого хору „Бояни“, улаштував академію-концерт в честь великого генія і пророка українського народу Т. Шевченка. В місцевій Народній Домі зібралось чимало людей, як старої так нової імміграції, як і тут роджених українців, що прийшли, щоб віддати честь великому українцеві. На сцені, прикрашеній килимом, великий портрет Т. Шевченка, прибраний вишитим рушником та живими квітами, немов живими очима дивився на присутніх, які зібрався, щоб пом'янути його не злим тихим словом. Академію започатковано відспівання американського гимну та Заповіту, у виконанні хору „Бояни“ під проводом п. С. Грабара. Палкою промовою про значення Т. Шевченка для українського народу відкрив свято п. Гавриш. Промовець звернувся з закликом до присутніх, щоб вони підтримували Український Конгресовий Комітет, який змагає до того, щоб допомогти українському народові виконати заповіді Т. Шевченка. Після вступного слова, двох маленьких хлопців, Ковалюк Б. та Мельник Я. в козацьких одностроях, відіграли „Присягу Т. Шевченка“ за що публіка нагородила їх рясними оплесками. Рівно ж гарно деклямувала маленька Вадяк Ярослава вірш: „Я дитина українська, сьомий рочок маю“. На

ТУРБУЄ ВАС ВАШЕ
ВОЛОССЯ?

Якщо ви стурбовані тим, що ваше волосся задовго випадає або рветься на кінцях через несприроду, сухість, ви здрігнете, як доведеться від людей, що колосся хворіли на випадання волосся на голові. Вони втрачали себе від цієї недуги, значить, новий лок, що зветься ТРАНСАН (Trusan).

Доходячі відомості, що ці я і інші турботи з волоссям, які бувають від сверблячки, малюго лишаю тощо, припиняє завдяки правильному використанню цього чудового ліку. Не зовсім, а ж поки приймає ванну валого волосся, а зараз жажайте ТРАНСАНУ. Ми маємо його тепер в обмеженій кількості. Ви можете дістати його за спеціальну ціну, коли надішлете поштовою повідомлення до Trusan Co., Box 226, Dept. 201, Peekskill, N. Y. Злигати вишлеть вам дві тридцятирічні пакети за \$5, тобто із знижкою \$1 від звичайної ціни. Коли пошлеть післяплатою (C.O.D.), тоді додати ще поштову доставку.

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

ступними точками були пісні у виконанні жіночого хору „Бояни“ під кер. п. С. Грабара. Деклямацією „Горизонт могила“ у виконанні Св. Вадяк закінчено першу частину програми.

Другу частину започаткував змістовним рефератом про життя і творчість Т. Шевченка д-р В. Сайкевич. Промовець у своїй рефераті змалював життя і творчість Т. Шевченка від наймолодших літ аж до його смерті та вказав на вплив Шевченка на українську літературу аж до сьогоднішніх днів. Хоч Шевченко помер далеко від рідного краю, скажемо промовець, але сини України виконали частинно його заповіт. Але недалекий той час, коли заповіт Шевченка буде повністю здійснений і в сім'ї великій, в сім'ї вольній, новій, пом'янутой його не злим тихим словом. Далше п. Будняк, при фортепіановім аккомпаніменті п. Шляхетки, відспівав дві пісні. П. Стахів відігравав „До Основ'яненка“, а трьох маленьких акордіоністів, котрих майже не було видно з-за акордіонів, а саме: М. Романець, Р. Чу-ма та Ф. Крігер, відіграли три пісні. Останньою точкою був виступ мішаного хору „Бояни“ під керівництвом п. С. Грабара. Національним гимном закінчено свято.